PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. gegužės 20 d.*

Sujungtose bylose T-405/07 ir T-406/07

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), įsteigta Strasbūre (Prancūzija), atstovaujama advokatų P. Greffe, J. Schouman ir L. Paudrat,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

dėl ieškinių, pareikštų dėl VRDT pirmosios apeliacinės tarybos 2007 m. liepos 10 d. Sprendimo (byla R 119/2007-1) ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo (byla

* Proceso kalba: prancūzų.

R 120/2007-1), susijusių su paraiškomis įregistruoti žodinius žymenis P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD kaip Bendrijos prekių ženklus,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi (pranešėjas), teisėjai E. Cremona ir S. Frimodt Nielsen,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

susipažinęs su 2007 m. lapkričio 14 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktais ieškiniais,

susipažinęs su 2008 m. sausio 10 d. nutartimi sujungti bylas T-405/07 ir T-406/07,

susipažinęs su 2008 m. vasario 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2008 m. gruodžio 3 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2004 m. birželio 1 d. ieškovė *Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) dvi Bendrijos prekių ženklo paraiškas. Prekių ženklai, kuriuos buvo prašoma įregistruoti, yra žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD. Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9, 36 ir 38 klasėms.

2 2006 m. gruodžio 5 ir 7 d. sprendimais, grindžiamais Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais bei 2 dalimi, ekspertas atsisakė įregistruoti prašomus prekių ženklus visoms atitinkamoms prekėms ir paslaugoms. Šios prekės ir paslaugos pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

— 9 klasė: fotografijos, kinematografijos, signalizavimo, tikrinimo (priežiūros) prietaisai bei aparatai, garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atkūrimo aparatūra; akustiniai diskai, elektroninės užrašų knygelės, prekybos automatai, vaizdajuostės, bilietų pardavimo automatai, sąskaitų išrašų išdavimo automatai, kameros (kinematografijos aparatai), video kameros, atminties arba mikroprocesoriaus kortelės, magnetinės kortelės, magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės, kredito arba debeto magnetinės arba mikroprocesoriaus mokėjimo

kortelės, video kasetės, CD-ROM, brūkšninių kodų skaitytuvai, (garso-vaizdo) kompaktiniai diskai, optiniai kompaktiniai diskai, prekybos automatai, duomenų dorojimo įrenginiai ir kompiuteriai, padirbtų pinigų tikrintuvai, lankstieji diskai, magnetinės duomenų laikmenos, optinės duomenų laikmenos, vaizdo ekranai, duomenų dorojimo įrenginiai, dupleksinio ryšio aparatai, sąsajos įrenginiai (IT), skaitytuvai (IT), kompiuterių programinė įranga (įrašyta), monitoriai (kompiuterių programos), kompiuteriai, kompiuterių išoriniai įrenginiai, įrašyta kompiuterių programinė įranga, įrašytos (kompiuterių) valdymo programos, judriojo radijo ryšio telefonai, imtuvai (garso ir vaizdo), telefono aparatai, televizijos aparatai, išankstinio apmokėjimo už televizijos imtuvus mechanizmai, laiko registravimo prietaisai, siųstuvai (telekomunikacijos), centriniai procesoriai;

— 36 klasė: nekilnojamojo turto operacijos, draudimas nuo nelaimingų atsitikimų, faktoringas, banko operacijos, finansinės operacijos, piniginės operacijos, kredito agentūros, skolų inkasavimo agentūros, finansinės analizės, draudimas, išperkamosios nuomos finansavimas, nekilnojamojo turto įvertinimas, vertybinių popierių išleidimas, taupymo fondai, investicijų fondai ir kapitalo investavimas, kredito kortelių paslaugos, debeto kortelių paslaugos, garantijos, pinigų keitimas, čekių patikrinimas, kelioninių čekių išleidimas, finansinės konsultacijos, draudimo tarpininkavimas, nekilnojamojo turto tarpininkai, biržos makleriai, kredito agentūros, vertybių saugojimas, saugojimas seifuose, taupomieji bankai, finansinės prognozės ir specialistų įvertinimas (draudimo, banko operacijų, nekilnojamojo turto), patikos paslaugos, finansavimo paslaugos, finansinė (draudimo, banko operacijų, nekilnojamojo turto) informacija, kapitalo investavimo paslaugos, elektroninis lėšų pervedimas, finansinės veiklos vadyba, finansinė informacija, nuompinigių rinkimas, sveikatos draudimas, laivybos draudimas, hipotekos paskolos, finansiniai sandoriai, piniginiai sandoriai, banko operacijos, finansinė parama, finansinės paskolos, banko operacijos, gyvybės draudimas, vertybinių popierių sąskaitų vadyba, internetinės finansinės informacijos paslaugos, interaktyvios kompiuterinės informacijos perdavimo paslaugos, išskyrus, kalbant apie visas prekių ženklo paraiškose nurodytas paslaugas, trečių asmenų apmokamas sveikatos priežiūros ir medicinos technologijų paslaugas;

— 38 klasė: telekomunikacijos, informacijos (naujienų) agentūros, *inter alia*, bankų sektoriuje, ryšiai per kompiuterių terminalus, radijo transliavimas, telefono ryšiai, telegramų siuntimas, telegramų perdavimas, televizijos programų transliavimas,

radijo laidų transliavimas, televizijos laidų transliavimas, informacija apie telekomunikacijas, telekomunikacijų aparatūros nuoma, pranešimų perdavimo aparatūros nuoma, telefonų nuoma, elektroninis paštas, pranešimų siuntimas, pranešimų ir vaizdų perdavimas kompiuteriu, judriojo telefono ryšio paslaugos, palydovinis perdavimas, judrusis radijo ryšys, telefono paslaugos, informacijos perdavimas internetu, intranetu ir ekstranetu, interaktyvios kompiuterinės informacijos perdavimo paslaugos, kompiuterinio duomenų banko informacijos perdavimas, tarptautinės duomenų perdavimo tarp kompiuterinio tinklo sistemų paslaugos, duomenų perdavimas internetu, išskyrus, kalbant apie visas prekių ženklo paraiškose nurodytas paslaugas, trečių asmenų apmokamas sveikatos priežiūros ir medicinos technologijų paslaugas.

3 2007 m. sausio 16 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, padavė apeliacijas dėl eksperto sprendimų.

4 2007 m. liepos 10 d. Sprendimu byloje R 119/2007-1 (byla T-405/07) ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimu byloje R 120/2007-1 (byla T-406/07) (toliau – ginčijami sprendimai) VRDT pirmoji apeliacinė taryba ieškovės apeliacijas atmetė.

5 Ginčijamus sprendimus Apeliacinė taryba iš esmės grindė tuo, kad šiuo atveju atitinkamą visuomenę sudaro paprasti anglų kalbą mokantys vartotojai europiečiai. Žodžiai „p@y“ ir „pay“, reiškiantys „mokėti“, gali būti susieti su interneto ir informatikos sritimis, nes paprastas vartotojas yra įpratęs nuotolinės prekybos atveju naudotis internetu ir elektroninėmis mokėjimo priemonėmis (ginčijamų sprendimų 15 ir 16 punktai). Tiesioginę ir šio vartotojo iš karto suvokiamą interneto tinklo, elektroninės prekybos ir elektroninių telekomunikacijų apskritai nuorodą sustiprina žymens P@YWEB CARD tipografinis simbolis „@“ (byloje T-405/07 ginčijamo sprendimo

15 ir 16 punktai). Dėl žodžio „web“ Apeliacinė taryba nurodė, kad jis dažnai vartojamas apibūdinant visą interneto tinklą. Atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, kurioms prašoma registracijos, šį žodį atitinkama visuomenė iš karto suprastų kaip tiesioginę interneto ir apskritai kompiuterių tinklų nuorodą (ginčijamų sprendimų 17 ir 18 punktai). Dėl žodžio „card“ Apeliacinė taryba manė, kad jis plačiai vartojamas informatikos, finansų ir bankų sričių žargone. Paprastas vartotojas jį suprastų kaip tiesioginę kredito kortelių ir apskritai lustinių kortelių nuorodą, o ne kaip nagrinėjamų prekių ir paslaugų komercinės kilmės nuorodą (ginčijamų sprendimų 19 ir 20 punktai). Todėl visi prašomus įregistruoti prekių ženklus sudarantys elementai neturi skiriamųjų požymių atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu (ginčijamų sprendimų 21 punktas).

6 Be to, trijų nagrinėjamų žodžių derinio struktūra nėra laisvai pasirinkta arba neįprasta ir nekeistų atitinkamos visuomenės suvokimo ir supratimo jų atžvilgiu. Iš tikrųjų iš derinių „p@yweb card“ ir „payweb card“ matyti, kad trijų juos sudarančių žodžių reikšmė yra visiškai tokia pati kaip ir junginio, kurį sudaro tie patys nesujungti žodžiai (ginčijamų sprendimų 22–24 punktai). Taigi, atitinkamos visuomenės požiūriu, šių derinių struktūra neturi juntamų skirtumų, palyginti su šnekamojoje kalboje vartojama terminologija, galinčia nurodyti jų komercinę kilmę (ginčijamų sprendimų 25 punktas).

7 Dėl trijų nagrinėjamo žymens sudedamųjų dalių reikšmės Apeliacinė taryba nurodė, kad paprastas vartotojas, kasdien susiduriantis su interneto ir elektroninėmis technologijomis, gali iš karto suvokti ryšį tarp šių technologijų ir su jomis susijusių prekių bei paslaugų ir informatikos bei elektroninės prekybos žargone dažnai vartojamų žodžių „pay“ arba „p@y“, „web“ ir „card“ (ginčijamų sprendimų 27 punktas). Todėl šių trijų elementų derinį, susietą su nagrinėjamomis prekėmis ir paslaugomis, atitinkama visuomenė suvoktų kaip nurodantį kortelę, kurią galima naudoti perkant internetu, ir apskritai naująsias elektronines kompiuterių ir komunikacijų technologijas (ginčijamų sprendimų 28 punktas).

8 Taigi prašomais įregistruoti prekių ženklais iš esmės siekiama paskatinti vartotoją pirkti nagrinėjamas prekes ir naudotis nagrinėjamomis paslaugomis tam, kad pasinaudodamas kortele galėtų atlikti mokėjimus internetu. Tai susiję su Nicos sutarties 9 klasei priskirtomis prekėmis „fotografijos, kinematografijos, signalizavimo, tikrinimo (priežiūros) prietaisai bei aparatai, garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atkūrimo aparatūra; akustiniai diskai, elektroninės užrašų knygelės, prekybos automatai, vaizdajuostės, bilietų pardavimo automatai, sąskaitų išrašų išdavimo automatai, kameros (kinematografijos aparatai), video kameros, video kasetės, CD-ROM, brūkšninių kodų skaitytuvai, (garso-vaizdo) kompaktiniai diskai, optiniai kompaktiniai diskai, prekybos automatai, duomenų dorojimo įrenginiai ir kompiuteriai, padirbtų pinigų tikrintuvai, lankstieji diskai, magnetinės duomenų laikmenos, optinės duomenų laikmenos, vaizdo ekranai, duomenų dorojimo įrenginiai, dupleksinio ryšio aparatai, sąsajos įrenginiai (IT), skaitytuvai (IT), kompiuterių programinė įranga (įrašyta), monitoriai (kompiuterių programos), kompiuteriai, kompiuterių išoriniai įrenginiai, įrašyta kompiuterių programinė įranga, įrašytos (kompiuterių) valdymo programos, judriojo radijo ryšio telefonai, imtuvai (garso ir vaizdo), telefono aparatai, televizijos aparatai, laiko registravimo prietaisai, siųstuvai (telekomunikacijos), centriniai procesoriai“. Visų šių prekių speciali ir būtina funkcija yra užtikrinti telekomunikacijų paslaugų ir banko bei finansinių paslaugų, kurios būtinos atliekant mokėjimo operacijas internetu, įgyvendinimą (ginčijamų sprendimų 30 ir 31 punktai).

9 Be to, prašomi įregistruoti prekių ženklai, skaitomi kaip visuma, gali būti naudojami apibūdinti tai pačiai klasei priskirtų prekių „atminties arba mikroprocesoriaus kortelės, magnetinės kortelės, magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės, kredito arba debeto magnetinės arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelės, magnetinės duomenų laikmenos, išankstinio apmokėjimo už televizijos imtuvus mechanizmai“ rūšį ir paskirtį. Apeliacinės tarybos nuomone, šios prekės yra lustinės kortelės, kurios gali būti naudojamos kaip mokėjimo interneto tinkle priemonė. Be to, specifinė šių prekių funkcija yra užtikrinti komunikacijų paslaugų ir informacijos perdavimo internetu paslaugų, kurias teikia ieškovė ir kurios būtinos atliekant nuotolinės prekybos operacijas, įgyvendinimą. Taigi, atitinkamos visuomenės požiūriu, egzistuotų tiesioginis ir konkretus ryšys tarp prašomų įregistruoti prekių ženklų ir šių prekių (ginčijamų sprendimų 32 ir 33 punktai).

10 Aplinkybė, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai yra visiškai informaciniai ir reklaminiai paslaugų, priskirtų Nicos sutarties 36 ir 38 klasėms, atžvilgiu, trukdo tam, kad atitinkama visuomenė juos suvoktų kaip šių paslaugų komercinės kilmės nuorodą. Visos šios paslaugos savo pagrindine arba papildoma funkcija yra susijusios su elektroninių telekomunikacijų paslaugomis, įskaitant teikiamas interneto tinklu bei bankų, finansų ir draudimo sektorių paslaugas internetu (ginčijamų sprendimų 34 punktas). Dėl 36 klasės paslaugų Apeliacinė taryba konstatavo, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai suteikia aiškią informaciją, t. y. kad su nagrinėjamomis paslaugomis susijusi informacija ir paslaugos gali būti gaunamos ir atliekamos per atstumą naudojantis prie interneto arba kompiuterių tinklo apskritai prijungta mokėjimo kortele. Be kita ko, kadangi 38 klasės paslaugos susijusios su elektroninės informacijos perdavimu, jos yra tiesiogiai susijusios su interneto tinklo ir apskritai naujųjų informacinių technologijų veikimu bei naudojimu (ginčijamų sprendimų 35 ir 36 punktai).

11 Iš to išplaukia, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai, skaitomi kaip visuma, iš principo būtų suprantami kaip nagrinėjamų prekių ir paslaugų komercinis pateikimas ir kad jų pagrindinė, jeigu ne išimtinė, funkcija būtų nurodyti suinteresuotajam vartotojui, kad tai yra prekė ar paslauga, suteikianti jam galimybę pasinaudojant kortele atlikti mokėjimo operacijas internetu (ginčijamų sprendimų 37 punktas).

12 Remdamasi tuo Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad ekspertas teisingai manė, jog dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto atmetimo pagrindo prašomi įregistruoti prekių ženklai negali būti registruojami. Ji manė, kad tokiomis aplinkybėmis nereikia nuspręsti dėl minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto galimo taikymo (ginčijamų sprendimų 39 ir 40 punktai).

Šalių reikalavimai

13 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamus sprendimus,

— įregistruoti prašomą prekių ženklą visoms Nicos sutarties 9, 36 ir 38 klasių prekėms ir paslaugoms.

14 Per posėdį, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo pateiktą klausimą, ieškovė paaiškino, kad ji prašo tik panaikinti ginčijamus sprendimus ir atsisako antrojo reikalavimo. Tai buvo pažymėta posėdžio protokole.

15 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Šalių argumentai*

16 Ieškovė nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

17 Pirma, iš esmės ieškovė nurodo, kad žodis „pay“ arba „p@y“ reiškia veiksmažodį „mokėti“ ir yra nesusijęs su interneto ir informatikos sritimis. Be to, žymens P@YWEB CARD atveju elementas „p@y“ yra neįprastas ir netikėtas dėl jame esančio ženklo „@“.

18 Antra, dėl žodžio „web“ ieškovė nurodo, kad angliškai kalbanti visuomenė šį žodį iš principo supranta kaip apibūdinantį audinį, tinklą arba raizgalynę ir analogiškai – bet kokią sujungimus ir išsišakojimus apimančią kompleksinę struktūrą ar tinklą, o ne kaip tiesioginę interneto ar kompiuterių tinklų nuorodą. Žodis „web“ su internetu ir kitais telekomunikacijų tinklais būtų siejamas tik kaip žodžių junginio „world wide web“ trumpinys ir tokiu atveju visada būtų rašomas su žymimuoju artikeliu „the“.

19 Trečia, ieškovė nurodo, kad žodis „card“ visų pirma reiškia popieriaus ar kartono gabalėlį, ir vartotojas jo nesupranta kaip informatikos, bankų ar finansų sričių nuorodos.

20 Ketvirta, dėl neįprasto derinio „payweb“ arba „p@yweb“, kurio abu elementai priklauso ne tai pačiai sričiai ir perteikia skirtingas sąvokas, ieškovė tvirtina, kad šis derinys neturi jokios tiesioginės ir aiškios reikšmės, kurią angliškai kalbantis atitinkamų prekių ir paslaugų vartotojas iš karto nustatytų, todėl turi skiriamąjį požymį. Tas pats pasakytina apie elementų „pay“ arba „p@y“, „web“ ir „card“ derinį kaip visumą, kuriam reikalinga išsami analizė ir kuris neatitinka anglų kalbos sintaksės taisyklių.

21 Todėl atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu prašomi įregistruoti prekių ženklai yra laisvai pasirinkti deriniai, sudaryti iš neįprastai ir išskirtinai susietų žodžių „pay“ arba „p@y“, „web“ ir „card“, ir jie neturi aiškios reikšmės, kurią būtų galima iš karto nustatyti. Prie savo išvados Apeliacinė taryba galėjo prieiti tik dėl kompleksinės analizės, kurios paprastas ir protingai pastabus vartotojas neatliktų. Atsižvelgiant į tai, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai neturi tiesioginės ir aiškios reikšmės, kurią atitinkama visuomenė galėtų iškart nustatyti, jie negali būti laikomi apibūdinančiais atitinkamas prekes bei paslaugas arba vieną iš jų požymių ir jų atžvilgiu yra skiriamieji.

22 Kalbant apie Nicos sutarties 9 klasei priskirtas prekes, nurodytas šio sprendimo 8 punkte, pažymėtina, jog ieškovė atmeta kaip akivaizdžiai klaidingą Apeliacinės tarybos tvirtinimą, kad visų šių prekių speciali ir būtina funkcija yra užtikrinti telekomunikacijų paslaugų ir bankų bei finansinių paslaugų, kurios būtinos atliekant mokėjimo operacijas internetu, įgyvendinimą. Kalbant apie šias prekes, pažymėtina, kad prašomų įregistruoti prekių ženklų atitinkama visuomenė nesuvoktų kaip jų komercinės kilmės nuorodos. Tik dėl kompleksinės analizės, kurios paprastas ir

protingai pastabus vartotojas neatliktų, Apeliacinė taryba galėjo prieiti prie išvados, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai neturi skiriamųjų požymių atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

23 Kalbant apie kitas 9 klasės prekes, išvardytas šio sprendimo 9 punkte, ieškovė iš esmės dėl šio sprendimo 21 ir 22 punktuose išdėstytų priežasčių mano, kad Apeliacinės tarybos vertinimas taip pat akivaizdžiai klaidingas. Pagaliau dėl panašių priežasčių ieškovė tvirtina, kad Apeliacinės tarybos vertinimas, susijęs su Nicos sutarties 36 ir 38 klasėms priskirtomis paslaugomis, taip pat akivaizdžiai klaidingas.

24 Remdamasi pateiktais paaiškinimais ieškovė daro išvadą, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai yra skiriamieji visų atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu ir kad jie nėra apibūdinamieji.

25 VRDT prašo atmesti ieškinius iš esmės dėl to, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai, skaitomi kaip visuma, būtų suvokiami kaip mokėjimo už elektroninius sandorius internete kortelė arba kaip kortelė, suteikianti mokamą prieigą prie interneto.

26 Kalbėdama apie pirmąją iš šių reikšmių VRDT nurodo, kad žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD tiesiogiai apibūdina Nicos sutarties 9 klasei priskirtų kredito arba debeto magnetinių arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelių, atminties kortelių arba mikroprocesoriaus kortelių ir magnetinių kortelių rūšį ir (arba) paskirtį tiek, kiek jos gali būti naudojamos kaip mokėjimo kortelės. Tokie patys argumentai taikytini 36 klasei priskirtoms kredito kortelių paslaugoms ir debeto kortelių paslaugoms bei

apskritai visoms prašomais įregistruoti prekių ženklais žymimoms nekilnojamojo turto arba finansinėms paslaugoms, kurių tikslas – pervesti pinigų sumą. Ši reikšmė apibūdina ir visų 9 klasei priskirtų informatikos prekių bei 38 klasei priskirtų telekomunikacijų paslaugų, būtinų įgyvendinti kompiuterinę mokėjimo internetu sistemą, funkciją.

27 Kalbėdama apie antrąją iš šių reikšmių, VRDT tvirtina, kad ji apibūdina 9 klasei priskirtų magnetinių arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelių rūšį ir funkciją, nes šios prekės gali leisti identifikuoti interneto vartotoją siekiant užtikrinti informacijos, kuria pasikeičiama, arba internetu atliktų sandorių konfidencialumą. Tas pats pasakytina apie tai pačiai klasei priskirtas magnetines ir optines duomenų laikmenas tiek, kiek šios laikmenos gali būti kortelių formos ir suteikti mokamą prieigą prie interneto. Ši reikšmė apibūdina ir 38 klasei priskirtų telekomunikacijų paslaugų funkciją.

28 Prašomi įregistruoti prekių ženklai apibūdina visų šių paslaugų, kurioms bendra gali būti tai, jog (už mokestį) informacija gaunama ir perduodama internetu, funkciją. Tai susiję su radijo transliavimo, televizijos programų transliavimo, judriojo radijo ryšio, palydovinio perdavimo ir telefono paslaugomis, nes yra žinoma, kad internetu galima žiūrėti radijo ir televizijos programas bei priimti telefoninius skambučius.

29 Todėl, VRDT nuomone, prašomi įregistruoti prekių ženklai greičiau būtų suprantami kaip nagrinėjamų prekių ir paslaugų rūšies, paskirties ir (arba) veikimo būdo, o ne kaip jų komercinės kilmės nuoroda. Nė vienas jų elementas neleistų atitinkamai visuomenei lengvai ir iš karto juos įsiminti kaip skiriamuosius šių prekių ir paslaugų ženklus.

2. *Pirmosios instancijos teismo vertinimas*

Susijusios teisinės bazės ir teismų praktikos priminimas

30 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami „neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai“.

31 Bendrojo intereso sąvoka, kuria grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas, neatsiejama nuo esminės prekių ženklo funkcijos – garantuoti vartotojui ar galutiniam naudotojui prekių ženklu žymimos prekės ar paslaugos kilmės tapatybę, kad jis galėtų neklysdamas atskirti šią prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ar paslaugų (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eurohypo prieš VRDT*, C-304/06 P, Rink. p. I-3297, 56 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

32 Taigi skiriamąjį požymį šios nuostatos prasme turi toks prekių ženklas, kuris leidžia identifikuoti prekę ar paslaugą, kuriai prašoma registracijos, kaip pagamintą ar suteiktą konkrečios įmonės ir taip atskirti šią prekę ar paslaugą nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 34 punktas). Šiuo tikslu nebūtina, kad prekių ženklas perduotų tikslią informaciją apie prekės gamintojo ar paslaugos teikėjo tapatybę. Pakanka, kad prekių ženklas leistų suinteresuotajai visuomenei atskirti juo pažymėtą prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ar paslaugų ir padaryti išvadą, kad visos juo pažymėtos prekės ar paslaugos pagamintos, parduodamos arba teikiamos kontroliuojant šio prekių ženklo savininkui, kuriam galima priskirti atsakomybę už jų kokybę (žr. 2008 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Inter-IKEA prieš VRDT (Padėklo pavaizdavimas)*, T-387/06-T-390/06, nepaskelbta Rinkinyje, 27 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

33 Atvirkščiai, skiriamojo požymio šios nuostatos prasme neturi žymenys, kurie neleidžia suinteresuotajai visuomenei, įsigyjančiai nagrinėjamų prekių ar paslaugų, vėlesnio įsigijimo metu pakartoti pasirinkimą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba pasirinkti kitą prekę ar paslaugą, jeigu ji buvo neigiama. Taip yra žymenų, bendrai naudojamų prekiaujant atitinkamomis prekėmis ar paslaugomis, atveju. Iš tikrųjų šie žymenys žinomi kaip negalintys vykdyti esminės prekių ženklo funkcijos – identifikuoti nagrinėjamos prekės ar paslaugos kilmę (šiuo klausimu žr. 2008 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Compagnie générale de diététique prieš VRDT (GARUM)*, T-341/06, nepaskelbta Rinkinyje, 29 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

34 Pagaliau skiriamasis požymis turi būti vertinamas atsižvelgiant į prekes ar paslaugas, kurioms prašoma registracijos, ir į tai, kaip prekių ženklą suvokia pakankamai informuota ir protingai pastabi bei nuovoki atitinkama visuomenė (šio sprendimo 32 punkte minėto sprendimo *Padėklo pavaizdavimas* 28 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

Dėl to, kaip atitinkama visuomenė suvokia prašomus įregistruoti prekių ženklus

Apibendrinimas

35 Visų pirma, kalbant apie atitinkamos visuomenės nustatymą, reikia konstatuoti, kad Nicos sutarties 9, 36 ir 38 klasėms priskirtos prekės ir paslaugos, kurioms šiuo atveju prašoma registracijos, yra susijusios su elektronika, informatika, komunikacijų ir

pasikeitimo informacija tinklų naudojimu, elektroniniais, informatikos ir telekomunikacijų aparatais ir laikmenomis bei finansų, bankų, draudimo ir nekilnojamojo turto sektorių komerciniais sandoriais, kurie yra paklausūs visų paprastų vartotojų europiečių atžvilgiu. Kadangi prašomus įregistruoti prekių ženklus sudaro trys anglų kalbos žodžiai, o ši kalba dažnai vartojama finansų, bankų, elektronikos ir informatikos srityse, kurioms priklauso minėtos klasės, Apeliacinė taryba teisingai atsižvelgė į angliškai kalbančius arba elementarių anglų kalbos žinių turinčius paprastus vartotojus, kurie bet kuriuo atveju sudaro labai didelę atitinkamos Europos visuomenės dalį.

36 Be to, reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba teisingai analizavo prašomus įregistruoti prekių ženklus sudarančių trijų elementų, vertinamų atskirai ir kartu, reikšmę atitinkamos visuomenės požiūriu, kad nuspręstų, jog jie neturi skiriamųjų požymių prekių ir paslaugų, kurioms prašoma registracijos, atžvilgiu.

37 Kaip buvo paaiškinta teismų praktikoje, sudėtinių žodinių žymenų atveju reikia atsižvelgti į atitinkamą jų reikšmę, kuri nustatoma remiantis visais šiuos žymenis sudarančiais elementais, o ne vienu iš jų (2007 m. lapkričio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *RheinfelsQuellen H. Hövelmann prieš VRDT (VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN)*, T-28/06, Rink. p. II-4413, 32 punktas). Kalbant apie tokius sudėtinius prekių ženklus, jų skiriamojo pobūdžio vertinimas negali apsiriboti kiekvieno juos sudarančio žodžio ar elemento atskira analize; bet kuriuo atveju toks vertinimas turi būti grindžiamas atitinkamos visuomenės bendru šių prekių ženklų suvokimu, o ne prezumpcija, kad elementai, atskirai neturintys skiriamųjų požymių, sujungti negali turėti tokio požymio. Iš tiesų vien aplinkybė, kad kiekvienas iš šių elementų atskirai neturi skiriamųjų požymių, nereiškia, jog jų derinys negali turėti tokio požymio (šio sprendimo 31 punkte minėto sprendimo *Eurohypo prieš VRDT* 41 punktas). Kitaip tariant, norint įvertinti, ar prekių ženklas turi skiriamųjų požymių, reikia atsižvelgti į bendrą jo daromą įspūdį. Tačiau tai neatmeta galimybės atliekant visapusišką vertinimą pirmiausia vieną po kito išnagrinėti kiekvieną skirtingą šį prekių ženklą sudarantį elementą (2007 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Develey prieš VRDT*, C-238/06 P, Rink. p. I-9375, 82 punktas).

38 Todėl prašomus įregistruoti prekių ženklus reikia analizuoti ne tik juos sudarančių skirtingų elementų ir ryšių tarp jų atžvilgiu, bet ir kaip visumą.

Dėl prašomus įregistruoti prekių ženklus sudarančių trijų elementų ir jų ryšių

39 Dėl angliško žodžio „pay“ arba „p@y“ Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, kad jis reiškia „mokėti“, nes raidės „a“ pakeitimas tipografiniu ženklu „@“, kurį sudaro apskritime pasvirusiu šriftu parašyta mažoji raidė „a“, nedaro pastebimos įtakos tokiam paprasto vartotojo suvokimui. Taigi, kaip nurodo VRDT, aplinkybė, kad anglų kalboje šis žodis iš principo vartojamas kaip veiksmažodis, netrukdo jo vartoti kaip daiktavardžio tokiuose deriniuose kaip „payTV“ arba „payphone“. Todėl reikia konstatuoti, kad paprasto vartotojo požiūriu žodis „pay“ arba „p@y“ labai siejasi su finansų ir bankų sektoriais.

40 Be to, ieškovė neteisingai ginčija ryšį tarp žodžio „pay“ arba „p@y“ ir informatikos bei interneto sričių. Kalbant apie prašomą įregistruoti prekių ženklą byloje T-405/07, toks ryšys išplaukia vien iš aplinkybės, kad žodyje „p@y“ yra ženklas „@“, kuris savaime siejasi su internetu ir ypač laiškais, t. y. elektroniniais pranešimais, kuriais pasikeičiama interneto tinkle.

41 Be to, kadangi prašomuose įregistruoti prekių ženkluose žodis „pay“ arba „p@y“ derinamas su žodžiais „web“ ir „card“, ryšiai tarp žodžių „pay“ arba „p@y“ ir „web“ ypač stiprūs dėl to, kad jie sujungti į vieną žodį. Todėl, atsižvelgiant į žodžio „web“ reikšmę, susijusią su informatika (žr. šio sprendimo 42 punktą), ginčijamų sprendimų 16 punkte Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad atitinkama visuomenė žodį „pay“ arba „p@y“ iš karto suvoktų kaip susijusį su internetu ir elektroniniu mokėjimu, ypač nuotolinės prekybos arba mokamos prieigos prie komunikacijų tinklo atveju.

42 Kalbant apie žodį „web“, reikia atmesti ieškovės tvirtinimą, kad šis žodis iš principo reiškia „audinys“, „tinklas“ arba „raizgalynė“ ir nėra pakankamai susijęs su informatikos ar interneto sritimis. Šiais laikais žodis „web“ įtrauktas į anglų kalbos pagrindinių informatikos terminų žodyną ir apima nuorodą į internetą, t. y. visuotinai žinomą ir plačiai naudojamą pasaulinę elektroninę ir informatikos sistemą. Tai patvirtina domenų pavadinimų santrumpa „www“, apibūdinanti sinonimišką žodžių junginį „world wide web“, arba tokie žodžių junginiai kaip „surf the web“, apibūdinantys judėjimo interneto tinkle operacijas. Todėl ginčijamų sprendimų 17 ir 18 punktuose Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, kad žodį „web“ paprastas vartotojas iš karto suprastų kaip tiesioginę interneto ir apskritai kompiuterių tinklų nuorodą.

43 Dėl žodžio „card“ Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šnekamojoje anglų kalboje šis žodis labai dažnai nurodo kredito arba debeto korteles ir banko korteles apskritai, įskaitant lustines korteles (ginčijamų sprendimų 19 ir 20 punktai). Šios su finansų ir bankų sektoriais susijusios reikšmės nepaneigia aplinkybė, kad ir pagrindiniai bendrieji anglų kalbos žodynai apibrėžia šį žodį kaip apibūdinantį popieriaus arba kartono gabalėlį. Šiuo atveju šią reikšmę labai sustiprina žodžio „card“ derinimas su žodžiu „pay“ arba „p@y“, net jeigu prašomuose įregistruoti prekių ženkluose šie žodžiai atskirti tarpu.

44 Be to, negalima pritarti ieškovės tvirtinimui, kad nėra ryšio tarp žodžio „card“ ir informatikos arba interneto sričių. Iš tikrųjų galimybė pasinaudojant kortele per viešą arba privatų elektroninį terminalą prisijungti, prireikus už mokestį, prie komunikacijų tinklo ir jame atlikti komercinius arba finansinius sandorius, arba galimybė pasinaudojant kredito kortele internetu įsigyti prekių ar paslaugų, paprastiems vartotojams europiečiams tapo plačiai paplitusiu fenomenu (šiuo klausimu žr. 2008 m. lapkričio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CFCMCEE prieš VRDT (SURFCARD)*, T-325/07, nepaskelbta Rinkinyje, 56 ir 67 punktus).

45 Todėl, atsižvelgiant į žodžio „pay“ arba „p@y“ reikšmę (mokėti), jo glaudų ryšį su žodžiu „web“, su kurio jis sujungtas, ir žodį „card“, kuris apibūdina banko kortelę arba kredito ar debeto kortelę, paprastas pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas per daug nesigilindamas neišvengiamai susietų šiuos tris skirtingus elementus su finansų ir bankų sritimis plačiąja prasme bei su informatikos ir interneto sritimis.

Dėl prašomų įregistruoti prekių ženklų kaip visumos vertinimo

46 Reikia nurodyti, kad žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD sudaryti iš pagrindinio daiktavardžio (*card*) ir dviejų apibūdinamųjų daiktavardžių (*pay* arba *p@y* ir *web*). Pagrindinis daiktavardis nuo dviejų į vieną žodį sujungtų apibūdinamųjų daiktavardžių atskirtas tarpu. Kaip ginčijamų sprendimų 24 punkte konstatavo Apeliacinė taryba, šio derinio struktūra nėra neįprasta ir visiškai atitinka anglų kalbos leksikos ir sintaksės taisykles, kaip ir neologizmai „payphone“ arba „payTV“, vartojami Nicos sutarties 9, 36 ir 38 klasėms priklausančiuose informatikos, elektronikos, žiniasklaidos ir telekomunikacijų sektoriuose (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 53 punktą.

47 Šiuo atžvilgiu reikia pridurti, kad deriniai „p@yweb“ ir „payweb“, kurie gali apibūdinti mokamą elektroninę ar informatikos sistemą bei šiame kontekste teikiamas mokamas paslaugas, paprasto vartotojo požiūriu negali sukurti įspūdžio, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai yra neįprasti ar pasirinkti laisva valia. Taip yra juo labiau todėl, kad šie deriniai papildyti žodžiu „card“, kuris nurodo mokėjimo priemonę, naudotiną šioje sistemoje arba šių paslaugų įsigijimo tikslais (žr. šio sprendimo 43 ir 45 punktus).

48 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamų sprendimų 24 punkte Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, jog derinių „p@yweb card“ ir „payweb card“ reikšmė nesiskiria nuo žodžių junginio, sudaryto iš tų pačių, bet nesujungtų žodžių, reikšmės, ir kad todėl šie deriniai nėra neįprasti ar laisvai pasirinkti.

49 Be to, reikia atmesti ieškovės argumentą, pateiktą jos ieškiniui byloje T-405/07 pagrįsti, kad žodinis prekių ženklas P@YWEB CARD turi skiriamąjį požymį dėl to, kad raidė „a“ pakeista tipografiniu ženklu „@“, o tai, paprasto vartotojo požiūriu, yra neįprasta ir netikėta. Konceptualiai ženklas „@“ nėra išgalvotas šio prekių ženklo elementas, dėl kurio atsirastų pastebimas skirtumas, palyginti su atitinkamos visuomenės šnekamojoje kalboje vartojama terminologija, t. y. žodžiu „pay“. Iš tikrųjų interneto ir informatikos kontekste, apie kurį visų pirma pagalvojama dėl prijungto žodžio „web“, paprastas vartotojas nesuteiktų išskirtinio dėmesio ženklui „@“, kurio vaizdinis aspektas yra tik stilizuotas raidės „a“ variantas (žr. šio sprendimo 39 punktą). Be to, ieškovė pripažino, kad žodis „p@y“ gali būti prilygintas veiksmažodžiui „pay“, kuris reiškia „mokėti“.

50 Atsižvelgiant į visus pateiktus paaiškinimus, reikia padaryti išvadą, kad Apeliacinė taryba iš esmės galėjo tinkamai manyti, jog atitinkama angliškai kalbanti visuomenė prašomus įregistruoti prekių ženklus tiek dėl jų detalių, tiek dėl visumos iš karto suvoktų kaip korteles, suteikiančias mokamą prieigą prie tokio kompiuterių arba elektroninio komunikacijų tinklo, kaip antai internetas, arba leidžiančias atlikti elektroninį mokėjimą komercinių sandorių tokiame tinkle atveju.

51 Atsižvelgiant į tokį atitinkamos visuomenės suvokimą apie prašomus įregistruoti prekių ženklus, reikia patikrinti, ar minėti prekių ženklai turi pakankamą skiriamąjį požymį skirtingų atitinkamų prekių ir paslaugų, priskirtų Nicos sutarties 9, 36 ir 38 klasėms, atžvilgiu.

Dėl prašomų įregistruoti prekių ženklų skiriamojo požymio atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu

Pirminės pastabos

52 Pirmiausia reikia priminti, kad žymenys, bendrai naudojami prekiaujant atitinkamomis prekėmis ar paslaugomis, neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, nes jie laikomi negalinčiais atlikti esminės prekių ženklo funkcijos, t. y. identifikuoti prekės ar paslaugos komercinės kilmės tam, kad vartotojas, kuris įsigyja prekių ženklu pažymėtą prekę ar paslaugą, vėlesnio įsigijimo galėtų pakartoti pasirinkimą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba pasirinkti kitą prekę ar paslaugą, jeigu ji buvo neigiama (žr. šio sprendimo 32 punkte minėtą teismų praktiką).

53 Be to, reikia priminti, kad, kalbant apie ryšio tarp žymenų P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD ir atitinkamų prekių ir paslaugų pobūdį, ginčijamų sprendimų 30–37 punktuose Apeliacinė taryba iš esmės manė, kad paprastas vartotojas prašomus įregistruoti prekių ženklus greičiausiai suvoktų kaip minėtų prekių ir paslaugų reklaminio pobūdžio komercinį pateikimą, neleidžiantį jam identifikuoti jų komercinės kilmės. Taigi reikia konstatuoti, kad atitinkamos prekės ir paslaugos, priskirtos Nicos sutarties 9, 36 ir 38 klasėms, yra labai įvairios ir priklauso skirtingoms prekių ir paslaugų grupėms bei kategorijoms.

54 Šiuo atžvilgiu iš Teisingumo Teismo praktikos dėl nacionalinių valdžios institucijų pareigos motyvuoti, susijusios su 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 3 straipsnyje, kuris pagal analogiją taikytinas šioje byloje, nes šios nuostatos norminis turinys iš esmės yra tapatus Reglamento Nr. 40/94

7 straipsnio 1 dalies norminiam turiniui (žr. 2008 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Suez prieš VRDT (Delivering the essentials of life)*, T-128/07, nepaskelbta Rinkinyje, 33 punktą ir 2008 m. balandžio 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocopter prieš VRDT (STEADYCONTROL)*, T-181/07, nepaskelbta Rinkinyje, 42 punktą; taip pat žr. šio sprendimo 37 punkte minėto sprendimo *Develey prieš VRDT* 91 ir 92 punktus), išdėstytų atmetimo pagrindų taikymu matyti, kad, pirma, absoliučių atmetimo pagrindų vertinimas turi būti atliekamas dėl kiekvienos prekės ar paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ir, antra, sprendime, kuriuo kompetentinga valdžios institucija atsisako registruoti prekių ženklą, iš esmės turi būti nurodyta atsisakymo registruoti priežastis kiekvienos iš šių prekių ar paslaugų atžvilgiu. Teisingumo Teismas patikslino, jog ši pareiga nurodyti priežastis taip pat išplaukia iš esminio reikalavimo, kad dėl kiekvieno sprendimo, kuriuo valdžios institucija atsisako pripažinti Bendrijos teisės pripažįstamas teises, būtų galima atlikti teisminę kontrolę, skirtą užtikrinti veiksmingą šios teisės apsaugą, dėl tos pačios priežasties turinčią apimti motyvų teisėtumo nagrinėjimą. Tačiau kai tas pats atmetimo pagrindas taikomas prekių ar paslaugų kategorijai ar grupei, ši valdžios institucija gali pateikti bendrus motyvus dėl visų nurodytų prekių ir paslaugų (2007 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BVBA Management, Training en Consultancy*, C-239/05, Rink. p. I-1455, 34–37 punktai).

55 Tačiau VRDT galimybė nurodyti prekių ar paslaugų kategorijos ar grupės atžvilgiu bendrus motyvus dėl absoliutaus atmetimo pagrindo taikymo neturi sužlugdyti pareigos motyvuoti EB 253 straipsnio ir Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmo sakinio prasme tikslo atlikti veiksmingą sprendimo atsisakyti registruoti Bendrijos prekių ženklą teisminę kontrolę (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Wesergold Getränkeindustrie prieš VRDT – Lidl Stiftung (VITAL FIT)*, T-111/06, nepaskelbta Rinkinyje, 62 punktą). Todėl būtina, kad atitinkamos prekės ar paslaugos būtų pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusios tiek, kad sudarytų gana homogeninę prekių ar paslaugų kategoriją, leidžiančią VRDT pateikti tokius bendrus motyvus (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Gagliardi prieš VRDT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU)*, T-392/04, nepaskelbta Rinkinyje, 91 ir 92 punktus). Taigi vien aplinkybės, kad atitinkamos prekės ar paslaugos priklauso tai pačiai Nicos sutarties klasei, šiuo klausimu nepakanka, nes šios klasės dažnai apima labai įvairias, nebūtinai pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusias prekes ar paslaugas.

56 Be kita ko, nepakankamas motyvavimas ar motyvavimo nebuvimas yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas EB 230 straipsnio prasme ir viešuoju interesu pagrįstas pagrindas, kuriuo Bendrijos teismas gali remtis *ex officio* (žr. 2008 m. balandžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. prieš VRDT – Pelikan (Pelikano pavaizdavimas)*, T-389/03, nepaskelbta Rinkinyje, 85 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

57 Atsižvelgiant į šiuos principus reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba pakankamai išnagrinėjo ir motyvavo tai, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai neturi skiriamųjų požymių atitinkamų prekių ir paslaugų atžvilgiu. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į tai, kad minimalaus skiriamojo požymio iš principo pakanka tam, kad nebūtų taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto atmetimo pagrindas (2007 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *IVG Immobilien prieš VRDT (I)*, T-441/05, Rink. p. II-1937, 42 punktas), juo labiau svarbu, kad VRDT atsižvelgtų į pareigą motyvuoti visų minėtų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

Dėl 9 klasei priskirtų prekių „atminties arba mikroprocesoriaus kortelės, magnetinės kortelės, magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės, kredito arba debeto magnetinės arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelės, magnetinės duomenų laikmenos“ ir „išankstinio apmokėjimo už televizijos imtuvus mechanizmai“

58 Reikia priminti, kad ginčijamų sprendimų 32 ir 33 punktuose dėl Nicos sutarties 9 klasei priskirtų prekių „atminties arba mikroprocesoriaus kortelės, magnetinės kortelės, magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės, kredito arba debeto magnetinės arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelės, magnetinės duomenų

laikmenos“ ir „išankstinio apmokėjimo už televizijos imtuvus mechanizmai“ Apeliacinė taryba iš esmės konstatavo, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai, skaitomi kaip visuma, gali būti naudojami minėtų prekių rūšiai ir paskirčiai apibūdinti, nes šios prekės yra „lustinės kortelės“. Be to, Apeliacinės tarybos nuomone, paprasto vartotojo požiūriu ryšys su mokėjimu internetu yra šių prekių, kurių specifinė ir būtina funkcija – užtikrinti komunikacijų paslaugų, informacijos perdavimo internetu paslaugų ir nuotolinės prekybos operacijų įgyvendinimą, savybė arba esminis požymis.

59 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia nurodyti: kadangi šios prekės yra kortelės, turinčios magnetinę juostelę, mikroprocesorių arba atminties lustą ir galinčios įrašyti ir perduoti informaciją naudojantis (skaitmenine) skaitymo ir duomenų apdorojimo priemone, formos, o tai nebuvo įrodyta dėl „magnetinių duomenų laikmenų“ (žr. šio sprendimo 63–65 punktus), minėtos prekės dėl panašių ar net tapačių požymių ir funkcijų sudaro homogeninę prekių grupę. Iš tikrųjų jos leidžia perduodi jose įrašytą informaciją ir duomenis tokiame komunikacijų tinkle, kaip antai internetas, kabeliniame arba satelitiniame tinkle, paslaugų teikėjui, visų pirma interneto prieigos teikėjui, telekomunikacijų paslaugų arba televizijos paslaugų operatoriui, suteikdamos jam galimybę identifikuoti jų turėtoją ir jo teisę naudotis prieiga. Šios kortelės leidžia jų turėtojui, prireikus už mokestį, prisijungti prie nagrinėjamo komunikacijų tinklo siekiant perduoti, gauti ir įrašyti kitą informaciją ir duomenis bei atlikti tam tikrus sandorius internetu, įskaitant elektroninius mokėjimus nuotolinės prekybos atveju (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 64 punktą). Tai pasakytina ir apie „išankstinio apmokėjimo mechanizmus už televizijos imtuvus“, nes šie mechanizmai, kaip antai dekoderiai arba mokamų televizijos programų, siūlomų kabeliniame arba satelitiniame tinkle, priėmimo dėžutė, turi kortelę (dažnai vadinamą „smartcard“) ir įtaisą šiai kortelei įkišti tam, kad būtų suteikta mokama prieiga prie tokio tinklo.

60 Todėl ginčijamų sprendimų 33 punkte Apeliacinė taryba galėjo tinkamai nuspręsti, kad žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD tiesiogiai ir konkrečiai susiję su kortelėmis. Vien aplinkybė, kad ginčijamų sprendimų 32 punkte Apeliacinė taryba šias prekes priskyrė „lustinėms kortelėms“, negali paneigti jos vertinimo pagrįstumo, nes šių kortelių savybės ir funkcijos gali būti tokios pačios kaip magnetinių kortelių, ir kad dažnai jose taip pat yra magnetinė juostelė, todėl paprastas vartotojas nebūtinai atskirtų

jas nuo kitų ir nebūtinai atskirtų skirtingus jų požymius bei funkcijas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 65 punktą).

61 Aplinkybė, kad Apeliacinė taryba atliko vertinimą, iš esmės susijusį su prašomų įregistruoti prekių ženklų apibūdinamuoju pobūdžiu atitinkamų prekių požymių ir funkcijų atžvilgiu, negali paneigti šios išvados. Iš tikrųjų iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad egzistuoja aiškus absoliučių atmetimo pagrindų, išvardytų Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose, taikymo sričių sutapimas, o tai reiškia, kad žodinis prekių ženklas, kuris apibūdina prekių ar paslaugų požymius, dėl to gali neturėti skiriamųjų požymių tų pačių prekių ar paslaugų atžvilgiu nepakenkdamas kitoms priežastims, galinčioms pateisinti tokį skiriamųjų požymių nebuvimą (šiuo klausimu žr. 2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Campina Melkunie*, C-265/00, Rink. p. I-1699, 18 ir 19 punktus ir šio sprendimo 31 punkte minėto sprendimo *Eurohypo prieš VRDT* 54 ir 69 punktus).

62 Todėl pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, reikia atmesti tiek, kiek jis susijęs su Nicos sutarties 9 klasei priskirtomis prekėmis „atminties arba mikroprocesoriaus kortelės, magnetinės kortelės, magnetinės arba mikroprocesoriaus identifikavimo kortelės, kredito arba debeto magnetinės arba mikroprocesoriaus mokėjimo kortelės, magnetinės duomenų laikmenos“ ir „išankstinio apmokėjimo mechanizmai už televizijos imtuvus“.

63 Dėl prekių „magnetinės duomenų laikmenos“ reikia priminti, jog Apeliacinė taryba ginčijamų sprendimų 32 punkte nusprendė, kad jos taip pat yra lustinės kortelės, o minėtų sprendimų 33 punkte nurodė, kad specifinė ir būtina šių prekių funkcija yra užtikrinti komunikacijų paslaugų ir informacijos perdavimo internetu paslaugų, kurios būtinos atliekant nuotolinės prekybos operacijas, įgyvendinimą. Savo rašytiniuose dokumentuose VRDT pridūrė, kad šios prekės gali būti kortelių formos ir suteikti mokamą prieigą prie interneto arba kito komunikacijų tinklo.

64 Neatsižvelgiant į klausimą, ar Apeliacinė taryba galėjo pateikti tik tokius bendrus motyvus, iš paraiškoje įregistruoti pateikto prekių, priskirtų 9 klasei, sąrašo, kuris „atminties arba mikroprocesoriaus korteles, magnetines korteles“ ir „magnetines duomenų laikmenas“ nurodo atskirai, išplaukia, kad, neįrodžius priešingai, tokios laikmenos paprastai nėra lustinės kortelės ir nebūtinai pasižymi tokiomis minėtų kortelių savybėmis ir funkcijomis, kokios apibūdintos šio sprendimo 59 punkte. Todėl VRDT turi nustatyti, ar šios laikmenos gali būti kortelės formos ir pasižymėti jos esminiais požymiais, ar atitinkama visuomenė gali jas taip suvokti ir šiuo tikslu pateikti konkrečius duomenis arba įrodymus, tačiau šiuo atveju taip nebuvo padaryta. Tai juo labiau būtina, kai atrodo mažai tikėtina, kad paprastas vartotojas gali susieti kortelės požymius su kietuoju magnetiniu disku arba audiovizualine magnetine juosta (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 71 ir 72 punktus).

65 Atsižvelgiant į tai, kad atitinkama visuomenė prašomus įregistruoti prekių ženklus suvokia kaip reiškiančius mokėjimo kortelę, skirtą elektroniniams sandoriams atlikti internete arba už mokestį prie jo prisijungti, reikia manyti, kad šiuo atveju teisiniu požiūriu Apeliacinė taryba nenustatė, jog žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD negali atlikti esminės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekių „magnetinės duomenų laikmenos“ komercinės kilmės.

66 Todėl pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, reikia priimti tiek, kiek jis susijęs su pastarosiomis prekėmis.

Dėl kitų 9 klasei priskirtų prekių

67 Dėl kitų šio sprendimo 8 punkte minėtų 9 klasės prekių ginčijamų sprendimų 30 ir 31 punktuose Apeliacinė taryba iš esmės bendrai konstatavo, kad, atsižvelgiant į

aplinkybę, jog prašomais įregistruoti prekių ženklais iš esmės siekiama skatinti vartotoją įsigyti nagrinėjamas prekes ir pasinaudoti nagrinėjamomis paslaugomis tam, kad pasinaudodamas kortele galėtų atlikti mokėjimus internetu, visų šių prekių specifinė ir būtina funkcija yra užtikrinti telekomunikacijų paslaugų ir bankų bei finansų paslaugų, būtinų tokiems mokėjimams atlikti, įgyvendinimą.

68 Tačiau, remiantis šiais labai bendrais ir neapibrėžtais motyvais bei atsižvelgiant į šio sprendimo 8 punkte minėtų prekių, kurių esminiai požymiai neapibūdinti ginčijamuose sprendimuose, didelę įvairovę ir skirtingumą, neįmanoma patikrinti, ar šios skirtingos prekės yra pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su kortelėmis, pasižyminčiomis šio sprendimo 59 punkte nurodytomis funkcijomis bei požymiais, kad būtų galima nustatyti, ar tai yra homogeninė prekių grupė, dėl kurios gali būti pateikti tokie bendri motyvai, kokie pateikti ginčijamų sprendimų 30 ir 31 punktuose.

69 Iš tikrųjų ginčijamuose sprendimuose nepateikti motyvai, susiję su priežastimis, dėl kurių Apeliacinė taryba mano, jog šios prekės vis dėlto pasižymi šio sprendimo 62 punkte nurodytoms prekėms būdingais požymiais, pateisinančiais jų priskyrimą homogeninei grupei, ir žymenų P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD skiriamųjų požymių nebuvimu konkrečiai šių prekių atžvilgiu. Bet kuriuo atveju labai bendras tariamos jų funkcijos užtikrinti telekomunikacijų paslaugų ir bankų bei finansų paslaugų, kurios būtinos pasinaudojant kortele mokėjimo operacijoms atlikti internetu, įgyvendinimą apibūdinimas akivaizdžiai netinka tokioms prekėms, kaip antai „fotografijos, kinematografijos, signalizavimo, tikrinimo (priežiūros) prietaisai bei aparatai“, „akustiniai diskai, elektroninės užrašų knygelės, prekybos automatai, vaizdajuostės, bilietų pardavimo automatai, sąskaitų išrašų išdavimo automatai, kameros (kinematografijos aparatai), video kameros“, „video kasetės, CD-ROM, brūkšninių kodų skaitytuvai, (garso-vaizdo) kompaktiniai diskai, optiniai kompaktiniai diskai, padirbtų pinigų tikrintuvai, lankstieji diskai“ ir „telefono aparatai, televizijos aparatai“, kurių funkcijos ir požymiai gali gerokai skirtis. Šiuo atžvilgiu per posėdį VRDT pateiktas siauras argumentas, kad šios prekės, kaip ir kamera „webcam“, yra priedai, būtini pasinaudojant kortele operacijoms kompiuterių tinkle atlikti, negalėtų, net ir pagrįstas (VRDT to nenurodė kitų nagrinėjamų prekių, priskirtų 9 klasei, atžvilgiu), kompensuoti šio motyvų trūkumo ginčijamuose sprendimuose, nes VRDT negali papildyti

nepakankamai motyvuoto sprendimo EB 253 straipsnio prasme motyvų (2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P– C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 463 punktas; žr. 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *European Night Services ir kt. prieš Komisiją*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 ir T-388/94, Rink. p. II-3141, 95 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką; be to, šiuo klausimu žr. 2005 m. sausio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Confédération nationale du Crédit mutuel prieš Komisiją*, T-93/02, Rink. p. II-143, 126 punktą).

70 Todėl ginčijamų sprendimų 30 ir 31 punktuose pateikti bendri motyvai neatitinka EB 253 straipsnyje ir Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmame sakinyje įtvirtintų reikalavimų, konkrečiau apibūdintų šio sprendimo 54 punkte minėtoje teismų praktikoje, nes jie neleidžia pateikti ginčijamų sprendimų veiksmingai teisminei kontrolei dėl Apeliacinės tarybos vertinimo, susijusio su prašomų įregistruoti prekių ženklų skiriamųjų požymių nebuvimu nagrinėjamų prekių, priskirtų Nicos sutarties 9 klasei, atžvilgiu, atlikti.

71 Remiantis šio sprendimo 56 punkte minėta teismų praktika, reikia savo iniciatyva nurodyti viešosios tvarkos pagrindą, susijusį su nepakankamu motyvavimu, ir panaikinti ginčijamus sprendimus šiuo atžvilgiu.

Dėl 36 ir 38 klasėms priskirtų paslaugų

— Ginčijamų sprendimų motyvų priminimas

72 Dėl ginčijamuose sprendimuose pateikto žymenų P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD skiriamųjų požymių nebuvimo Nicos sutarties 36 ir 38 klasėms priskirtų paslaugų

atžvilgiu vertinimo ir motyvų reikia priminti, kad Apeliacinė taryba minėtų sprendimų 34 punkte visų pirma bendrai konstatavo, jog šių žymenų pobūdis visų šioms klasėms priskirtų paslaugų atžvilgiu yra visiškai informacinis ir reklaminis, o tai trukdo tam, kad suinteresuotoji visuomenė juos suvoktų kaip šių paslaugų, kurių visų pagrindinis arba papildomas objektas yra elektroninių komunikacijų paslaugos interneto, intraneto arba ekstraneto tinklais bei paslaugos internetu bankų, finansų ir draudimo sektoriuose, komercinės kilmės nuorodą.

73 Be to, ginčijamų sprendimų 35 punkte Apeliacinė taryba manė, kad žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD 36 klasei priskirtų paslaugų atžvilgiu pateikia labai aiškią informaciją, t. y. kad su minėtomis paslaugomis susijusi informacija ir operacijos gali būti gautos ir atliktos per atstumą naudojantis prie interneto ir apskritai prie kompiuterių tinklo prijungta mokėjimo kortele. Dėl 38 klasei priskirtų paslaugų ginčijamų sprendimų 36 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad šios paslaugos, susijusios su visais elektroninės informacijos perdavimo procesais, turi tiesioginį ryšį su interneto tinklo ir apskritai naujųjų informacinių technologijų veikimu bei naudojimu. Todėl, paprasto vartotojo požiūriu, galimybė atlikti mokėjimo operacijas šiame tinkle pasinaudojant lustine kortele yra šių paslaugų savybė.

74 Pagaliau ginčijamų sprendimų 37 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai, skaitomi kaip visuma, iš principo būtų suvokiami kaip atitinkamų prekių ir paslaugų komercinis pateikimas ir kad jų pagrindinė, jeigu ne išimtinė, funkcija būtų nurodyti suinteresuotajam vartotojui, kad tai yra prekė ar paslauga, leidžianti jam pasinaudojant kortele atlikti mokėjimo operacijas internetu.

— Dėl 36 klasei priskirtų „kredito kortelių paslaugų“ ir „debeto kortelių paslaugų“

75 Dėl 36 klasei priskirtų „kredito kortelių paslaugų“ ir „debeto kortelių paslaugų“ reikia konstatuoti, kad jos tiesiogiai susijusios su šio sprendimo 62 punkte nurodytomis kortelėmis. Taigi, kaip nusprendė Pirmosios instancijos teismas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 75 ir 76 punktus), šios paslaugos yra labai įvairios ir kompleksinės. Viena vertus, jos apima paslaugas, kurias banko kortelę išdavęs bankas teikia savo klientams, kad jie galėtų naudotis minėta kortele, prireikus – per komunikacijų tinklą. Kita vertus, jos apima ir labai įvairias kitas paslaugas, teikiamas skirtingų komercinių santykių, t. y. santykių tarp korteles išdavusių bankų, įvairių tinklų, skirtų kompensuoti atliktus mokėjimus, administratorių ir prekybininkų, pas kuriuos klientas gali atsiskaityti savo kortele, atveju. Todėl šios paslaugos turi būti aiškiai atskirtos nuo šio sprendimo 59 punkte aprašytų kortelių savybių ir funkcijų tiek, kiek jos viršija dvišalius komercinius santykius tarp kortelę išdavusio banko ir vartotojo.

76 Ginčijamų sprendimų 35 punkte Apeliacinė taryba abstrakčiai ir bendrai, tačiau teisingai nurodė visoms šioms paslaugoms bendrą esminę savybę konstatuodama, kad jos siejasi su operacijomis, kurios, pasinaudojant prie interneto ir apskritai prie kompiuterių tinklo prijungta mokėjimo kortele, atliekamos per atstumą, ir kurių atžvilgiu žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD pateikia aiškią informaciją.

77 Atsižvelgiant į šias bendras savybę ir paskirtį, susijusias su informatikos ir interneto sritimis, reikia manyti, kad, nepaisant jų įvairumo ir kompleksiškumo, šios paslaugos gali būti priskirtos pakankamai homogeninei paslaugų grupei ir todėl dėl jų gali būti pateikti bendri motyvai. Be to, atsižvelgiant ypač į prašomų įregistruoti prekių ženklų sudedamąsias dalis „payweb“ ir „p@yweb“, kurios nurodo mokėjimo pasinaudojant elektorinių arba kompiuterinių komunikacijų tinklu funkciją, Apeliacinė taryba galėjo nuspręsti, kad pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas minėtus prekių ženklus suvoktų kaip visumą, kuri neatsiejama nuo su jais susijusių

kortelių bei paslaugų, ir kuri turėtų leisti jam pasinaudojant šiomis kortelėmis atlikti mokėjimo operacijas internetu.

78 Taigi ginčijamų sprendimų 37 punkte Apeliacinė taryba galėjo tinkamai manyti, kad žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD iš principo gali būti suvokiami kaip atitinkamų prekių ir paslaugų komercinis pateikimas, nes atitinkamai visuomenei jie nurodo, kad tai yra prekė ar paslauga, leidžianti pasinaudojant kortele atlikti mokėjimo operacijas internetu. Iš tikrųjų tai, kad, šios visuomenės požiūriu, prašomi įregistruoti prekių ženklai ir 36 klasei priskirtos „kredito kortelių paslaugos“ ir „debeto kortelių paslaugos“ yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję, leidžia manyti, kad šių prekių ženklų funkcija yra minėtų paslaugų komercinis pateikimas, ir daryti išvadą, kad jie neturi skiriamųjų požymių pastarųjų atžvilgiu.

79 Todėl Apeliacinė taryba pakankamai motyvavo ginčijamus sprendimus ir teisingai taikė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą tiek, kiek ji atsisakė įregistruoti prašomus prekių ženklus Nicos sutarties 36 klasei priskirtoms „kredito kortelių paslaugoms“ ir „debeto kortelių paslaugoms“.

— Dėl kitų 36 klasei priskirtų paslaugų

80 Dėl kitų 36 klasės paslaugų reikia konstatuoti, kad jos nėra taip tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su šio sprendimo 62 punkte nurodytomis kortelėmis kaip „kredito kortelių paslaugos“ ir „debeto kortelių paslaugos“, nes jos reprezentuoja labai įvarius nekilnojamojo turto, draudimo, bankų, finansų ir informatikos sektoriams priklausančius komercinius sandorius, kurie, reikia pripažinti, tam tikra prasme yra gimininginiai. Be to, reikia priminti, kad, atitinkamos visuomenės požiūriu, pakanka, jog prašomi įregistruoti prekių ženklai siejasi su konkrečia nagrinėjamų paslaugų funkcija arba požymiu, kad būtų galima konstatuoti, jog jie neturi skiriamųjų požymių. Taigi sutampa visų šių paslaugų bendras požymis arba tas pats tikslas, t. y. komercinių sandorių,

įskaitant mokėjimą kortele ir prireikus elektroniniu būdu, minėtuose sektoriuose vykdymas. Tokiomis aplinkybėmis bendrų motyvų pateikimo tikslais jas galima laikyti priklausančiomis homogeninei paslaugų grupei. Todėl ginčijamų sprendimų 35 punkte pateikti motyvai, kad su nagrinėjamomis paslaugomis susijusios operacijos gali būti gautos ir atliktos per atstumą pasinaudojant prie interneto ir apskritai prie kompiuterių tinklo prijungta kortele, yra glausti, bet pakankami, kad Pirmosios instancijos teismas galėtų atlikti veiksmingą teisėtumo priežiūrą šiuo klausimu.

81 Iš tikrųjų paprasto vartotojo požiūriu žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD yra pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susiję su visų kitų paslaugų, priskirtų 36 klasei, konkrečia savybe, t. y. galimybe pasinaudojant kortele atlikti mokėjimo operacijas per atstumą arba elektroniniu būdu komercinių sandorių, priskirtų nekilnojamojo turto, draudimo, bankų, finansų ir informatikos sektoriams, atveju. Todėl reikia konstatuoti, kad šie žymenys gali būti paprastas šių paslaugų komercinis pateikimas, o tai leidžia daryti išvadą, kad jie neturi skiriamųjų požymių minėtų paslaugų atžvilgiu.

82 Vis dėlto reikia patikslinti, kad žodinių žymenų P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD skiriamųjų požymių nebuvimą galima konstatuoti tik tiek, kiek šio sprendimo 80 punkte nurodytoms paslaugoms teikti iš tikrųjų būtinas tokios kortelės, kaip antai sveikatos draudimo kortelė, naudojimas. Jeigu šios paslaugos gali būti teikiamos be kortelės, šie žymenys, atitinkamos visuomenės požiūriu, nėra pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susiję su šiomis paslaugomis, nes tam, kad nustatytų tokį ryšį, ši visuomenė turėtų atlikti kompleksinę analizę. Todėl aplinkybė, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai neturi skiriamųjų požymių, yra susijusi tik su 36 klasei priskirtomis paslaugomis, kurių, kaip „kredito kortelių paslaugų“ ir „debeto kortelių paslaugų“, teikimas reikalauja pasinaudoti kortele arba yra susijęs su kortelės panaudojimu (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 82 punktą).

83 Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad Apeliacinė taryba pakankamai motyvavo ginčijamus sprendimus ir teisingai taikė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą tiek, kiek ji atsisakė įregistruoti prašomus prekių ženklus visoms atitinkamoms paslaugoms, priskirtoms Nicos sutarties 36 klasei.

— Dėl 38 klasei priskirtų paslaugų

84 Dėl 38 klasei priskirtų paslaugų „telekomunikacijos, informacija apie telekomunikacijas, elektroninis paštas, pranešimų siuntimas, pranešimų ir vaizdų perdavimas kompiuteriu, palydovinis perdavimas, informacijos perdavimas internetu, internetas ir ekstranetas, interaktyvios kompiuterinės informacijos perdavimo paslaugos, kompiuterinio duomenų banko informacijos perdavimas, tarptautinės duomenų perdavimo tarp kompiuterinio tinklo sistemų paslaugos, duomenų perdavimas internetu“ reikia nurodyti, kad, kaip ir 36 klasei priskirtos „kredito kortelių paslaugos“ bei „debeto kortelių paslaugos“, šios paslaugos priklauso homogeninei paslaugų, tiesiogiai susijusių su informatikos ir interneto sritimis, grupei. Be to, atitinkamos visuomenės požiūriu, jos yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su žodiniais žymenimis P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD, nes šiais žymenimis visų pirma žymima duomenų perdavimo internetu arba kitais komunikacijų tinklais, pavyzdžiui, nuotolinės prekybos, kuri vykdoma pasinaudojant šio sprendimo 59 punkte apibūdintomis kortelėmis, tikslais, funkcija. Iš tikrųjų galimybė pasinaudojant kortele prisijungti prie interneto ar kitų komunikacijų tinklų ir ten atlikti duomenų perdavimo operacijas bei kitus sandorius, kaip antai nuotolinį pirkimą ir mokėjimą internetu, yra visoms šioms paslaugoms būdinga savybė. Šiuo atžvilgiu, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 60 punkte, vien aplinkybė, kad Apeliacinė taryba savo analizę grindė „lustinėmis kortelėmis“, negali paneigti šio vertinimo pagrįstumo (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 79 ir 80 punktus).

85 Taigi ginčijamų sprendimų 37 punkte Apeliacinė taryba teisingai manė, kad atitinkama visuomenė žodinius žymenis P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD suvoktų kaip apibūdinančius kortelių ir paslaugų, leidžiančių jai atlikti mokėjimo operacijas internetu, neatskiriamą visumą. Todėl prašomi įregistruoti prekių ženklai neatlieka esminės savo funkcijos identifikuoti nagrinėjamų prekių komercinę kilmę.

86 Vis dėlto reikia paaiškinti, kad tai, jog žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD neturi skiriamųjų požymių, gali būti konstatuota tik tiek, kiek šio sprendimo 84 punkte nurodytoms paslaugoms teikti iš tikrųjų būtinas kortelės naudojimas. Jeigu šios paslaugos gali būti teikiamos be kortelės, šie žymenys, atitinkamos visuomenės požiūriu, nėra pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susiję su šiomis paslaugomis, nes tam, kad nustatytų tokį ryšį, ši visuomenė turėtų atlikti kompleksinę analizę. Todėl aplinkybė, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai neturi skiriamųjų požymių, yra susijusi tik su 38 klasei priskirtomis paslaugomis, kurių, kaip ir 36 klasei priskirtų „kredito kortelių paslaugų“ bei „debeto kortelių paslaugų“, teikimas reikalauja pasinaudoti kortele arba yra susijęs su kortelės panaudojimu.

87 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi teikiant 38 klasei priskirtas paslaugas, nurodytas šio sprendimo 84 punkte, būtina pasinaudoti kortele, Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, kad žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD nėra pakankamai skiriamieji minėtų paslaugų atžvilgiu. Todėl kaltinimas dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo turi būti atmestas tiek, kiek juo siekiama, kad būtų atsisakyta įregistruoti prašomus prekių ženklus minėtoms paslaugoms.

88 Tačiau dėl kitų 38 klasei priskirtų paslaugų, t. y. „(naujienų) agentūrų, *inter alia*, bankų sektoriuje, radijo transliavimo, telefono ryšių, telegramų siuntimo, telegramų perdavimo, televizijos programų transliavimo, telekomunikacijų aparatūros nuomos, pranešimų perdavimo aparatūros nuomos, telefonų nuomos <…>, judriojo radijo ryšio, telefono paslaugų“, ginčijamuose sprendimuose nepateikiami motyvai, susiję su priežastimis, dėl kurių Apeliacinė taryba mano, kad šios paslaugos ir šio sprendimo 84 punkte nurodytos paslaugos priklauso homogeninei grupei, galinčiai pateisinti tokius bendrus motyvus, kokie pateikti minėtų sprendimų 36 ir 37 punktuose. Be to, šiuose sprendimuose nepateikiamas paaiškinimas, leidžiantis patikrinti Apeliacinės

tarybos vertinimo, pagal kurį žodiniai žymenys P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD nėra pakankamai skiriamieji konkrečiai šių kitų paslaugų atžvilgiu, pagrįstumą.

89 Taigi, nors ginčijamų sprendimų 36 punkte pateikti motyvai, kad nagrinėjamos paslaugos siejasi su visais elektroninės informacijos perdavimo procesais ir yra tiesiogiai susijusios su interneto tinklo ir apskritai naujųjų informacinių technologijų veikimu bei naudojimu ta prasme, kad galimybė, pasinaudojant lustine kortele, atlikti mokėjimo operacijas šiame tinkle yra šioms paslaugoms būdinga savybė, yra tinkami šio sprendimo 84 punkte nurodytų paslaugų atžvilgiu, jie nebūtinai tinkami kitų 38 klasei priskirtų paslaugų atžvilgiu. Bet kuriuo atveju žodinių žymenų P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD atžvilgiu šiais bendrais motyvais neišskiriamos priežastys, dėl kurių šios paslaugos, pakankamai informuoto ir protingai pastabaus bei nuovokaus vartotojo požiūriu, yra pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su pasinaudojant kortele atliekamais mokėjimais internetu.

90 Be to, papildomas argumentas, kurį VRDT pateikė vykstant šiam procesui, kad pripažinta, jog internetu galima žiūrėti radijo ir televizijos programas bei priimti telefoninius skambučius, bet kuriuo atveju yra netinkamas, nes šiame etape VRDT negali papildyti nepakankamai motyvuoto sprendimo EB 253 straipsnio prasme motyvų (žr. šio sprendimo 69 punkte minėtą teismų praktiką).

91 Todėl Apeliacinė taryba nepakankamai motyvavo tai, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai yra nepakankamai skiriamieji šio sprendimo 88 punkte nurodytų paslaugų atžvilgiu. Šiuo atžvilgiu bendri motyvai, pateikti ginčijamų sprendimų 36 ir 37 punk-

tuose, neatitinka EB 253 straipsnio ir Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmojo sakinio reikalavimų, nes jie neleidžia vykdyti veiksmingos minėtų sprendimų teisminės kontrolės.

92 Pagal šio sprendimo 56 punkte minėtą teismų praktiką, reikia savo iniciatyva nurodyti viešuoju interesu grindžiamą pagrindą, susijusį su nepakankamu motyvavimu, ir panaikinti ginčijamus sprendimus taip pat ir šiuo atžvilgiu.

Nesirėmimas atmetimo pagrindu Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme

93 Kadangi Apeliacinė taryba ginčijamų sprendimų negrindė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintu absoliučiu atmetimo pagrindu, susijusiu su prašomų įregistruoti prekių ženklų apibūdinamuoju pobūdžiu (žr. minėtų sprendimų 40 punktą), o ieškovė siekia tik panaikinti ginčijamus sprendimus (žr. šio sprendimo 14 punktą), Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymas nėra šio ginčo dalykas minėto reglamento 63 straipsnio prasme ir todėl nėra teisėtumo priežiūros, kurią šiuo atveju turi atlikti Bendrijos teismas, dalykas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *SURFCARD* 85 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

94 Ieškovės argumentai dėl galimo prašomų įregistruoti prekių ženklų apibūdinamojo pobūdžio nebuvimo yra netinkami, todėl Pirmosios instancijos teismui nebūtina jų vertinti.

95 Iš visų pateiktų paaiškinimų matyti, kad reikia patvirtinti pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, ir panaikinti ginčijamus sprendimus tiek, kiek jais nusprendžiama, kad prašomi įregistruoti prekių ženklai neturi skiriamųjų požymių:

— 9 klasei priskirtų prekių, nurodytų šio sprendimo 2 punkte, išskyrus „atminties arba mikroprocesoriaus korteles, magnetines korteles, magnetines arba mikroprocesoriaus identifikavimo korteles, kredito arba debeto magnetines arba mikroprocesoriaus mokėjimo korteles, magnetines duomenų laikmenas“ ir „išankstinio apmokėjimo mechanizmus už televizijos imtuvus“, atžvilgiu bei

— 38 klasei priskirtų paslaugų „informacijos (naujienų) agentūros, *inter alia*, bankų sektoriuje, radijo transliavimas, telefono ryšiai, <…> televizijos programų transliavimas, telekomunikacijų aparatūros nuoma, pranešimų perdavimo aparatūros nuoma, telefonų nuoma, judriojo telefono ryšio paslaugos, telefono paslaugos“ atžvilgiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

96 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Pirmosios instancijos teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Šios bylos

aplinkybėmis, atsižvelgiant į ginčijamų sprendimų panaikinimą iš dalies ir į tai, kad nėra ieškovės prašymo dėl išlaidų, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos 2007 m. liepos 10 d. Sprendimą (byla R 119/2007-1) ir 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimą (byla R 120/2007-1) tiek, kiek jais atsisakoma įregistruoti žodinius žymenis P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD kaip Bendrijos prekių ženklus peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9 klasei priskirtiems fotografijos, kinematografijos, signalizavimo, tikrinimo (priežiūros) prietaisams bei aparatams, garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atkūrimo aparatūrai; akustiniams diskams, elektroninėms užrašų knygelėms, prekybos automatams, vaizdajuostėms, bilietų pardavimo automatams, sąskaitų išrašų išdavimo automatams, kameroms (kinematografijos aparatams), video kameroms, video kasetėms, CD-ROM, brūkšninių kodų skaitytuvams, (garso-vaizdo) kompaktiniams diskams, optiniams kompaktiniams diskams, padirbtų pinigų tikrintuvams, lankstiesiems diskams, magnetinėms duomenų laikmenoms, optinėms duomenų laikmenoms, vaizdo ekranams, duomenų dorojimo įrenginiams, dupleksinio ryšio aparatams, sąsajos įrenginiams (IT), skaitytuvams (IT), kompiuterių programinei įrangai (įrašytai), monitoriams (kompiuterių programoms), kompiuteriams, kompiuterių išoriniams įrenginiams, įrašytai kompiuterių programinei įrangai, įrašytoms (kompiuterių) valdymo programoms, judriojo radijo ryšio telefonams, imtuvams (garso ir vaizdo), telefono aparatams, televizijos aparatams, laiko registravimo prietaisams, siųstuvams (telekomunikacijoms),**

centriniams procesoriams bei 38 klasei priskirtoms paslaugoms, vadinamoms „informacijos (naujienų) agentūros, *inter alia*, bankų sektoriuje, radijo transliavimas, telefono ryšiai, telegramų siuntimas, telegramų perdavimas, televizijos programų transliavimas, radijo laidų transliavimas, televizijos laidų transliavimas, telekomunikacijų aparatūros nuoma, pranešimų perdavimo aparatūros nuoma, telefonų nuoma, judriojo telefono ryšio paslaugos, telefono paslaugos“.

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. ***La Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)* ir VRDT padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Paskelbta 2009 m. gegužės 20 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.